

[Landbrugsministeren.]

vil det ogsaa være af Værdi, at de skal betale noget derfor i Stedet for at faa det overladt helt gratis, naar det er en saa ringe Afgift, at det alligevel er en økonomisk Fordel for dem at faa fat i disse Parceller.

Det samlede Beløb, der kan anvendes til de Foranstaltninger, som foreslaas i det foreliggende Lovforslag, er fastsat i § 1, som siger, at

„Landbrugsministeren bemyndiges til i Finanssaarene 1933—34 og 1934—35 i alt at anvende af Jordfondens Midler 700 000 Kr. til Indkøb af Jord efter denne Lovs § 2 og af Statskassen 700 000 Kr. til Laan efter § 3 samt 500 000 Kr. til Laan efter §§ 4—5 og 9—10 samt 1 Mill. Kr. i Tilskud efter § 12.“

Der fastsættes altsaa bestemte Beløb for hvert af de tre forskellige Afsnit, man har delt Lovforslaget i. Derved faar man Klarhed over, at man ikke kan komme højere op end til de her nævnte Beløb. Alle tre Former betegner i Virkeligheden nye Forsøg, hvorfor det vil være heldigt, at man har et bestemt Beløb til Raadighed, saa man kan overse, hvor langt man kommer ud ogsaa økonomisk.

Jeg anbefaler Forslaget, som er vedtaget af Folketinget, saa varmt, som det er mig muligt, til Vedtagelse i det høje Lands-ting.

Rs. Nielsen: Det af Landbrugsministeren forelagte Forslag om Oprettelse af Gartnerier, Havebrug, Frugtavlskolonier, Frugtplantager og Havelodskolonier bygger paa en Indstilling, som et af Landbrugsministeriet nedsat Udvalg er fremkommet med. Det bør derfor straks fremhæves, at Forslaget kommer med nogen Vægt, fordi Grundtanken i det har nær Tilknytning til det arbejdende Land- og Havebrug. Jeg kan ogsaa tilsige mit Partis Medvirken til en hurtig og velvillig Behandling af Lovforslaget her i Tinget.

Den store Erhvervskrise sætter, som af den højtærede Landbrugsminister berørt, sine dybe Spor i Form af en forfærdende Arbejdsløshed, der skaber store Vanskeligheder for de Tusinder af Hjem udover Landet, men først og sidst rammes den store Part af vor Ungdom, som tvinges ud i Arbejdsløshed. Medens alle disse Følgevirkninger melder sig, rejser de samtidig en stærk Appel til Lovgivningsmagten om at overveje og prøve Midler til, om muligt, at raade Bod paa noget af alt dette.

Det foreliggende Lovforslag bør retteligt ses som et Nødmiddel eller, om man vil,

som et Tilbud om Støtte, hvorved de flest mulige kan hjælpes til Erhverv og til Arbejde. Forslaget har imidlertid ogsaa en samfunds-økonomisk Betydning. Denne lader sig ganske vist ikke udmaale i Kroner og Øre, men den bidrager ikke des mindre til at begrunde Forslaget og anbefale det til en hurtig Gennemførelse.

I denne Forbindelse er det naturligt at pege paa, at vi aarlig for meget store Beløb indfører Produkter, som vi udmærket kunde producere i vort eget Land, og hvorved ikke mindst det mindre Landbrug kunde skaffe sig en højst tiltrængt Hjælp til Erstatning for de svindende Indtægter, der er en Følge af Verdensmarkedernes delvise Lukning for vore Produkter. Et meget stort Tal af danske Landbrugsejendomme er saa smaa, at de ikke er i Stand til at skaffe Arbejde og Underhold til en Familie. Jeg ser derfor i dette Forslag en Mulighed for, at Dele af disse Smaabrug, hvor Betingelserne i øvrigt er til Stede, kan faa Støtte til Anlæg af Frugtplantager eller af Drivhuse. I al Almindelighed er det vistnok rigtigt, at vi let kan producere tilstrækkeligt af de grovere Havesager; at forcere en Storproduktion frem, som rækker udover vort eget Lands Forbrug, er derfor alt for voveligt og vil meget let give Bagslag. Derimod er der ingen Tvivl om, at vi baade kan og bør naa langt videre, end vi er nu, med Produktionen af tidlige Havesager og Frugt, hvoraf vi indfører for meget store Summer. Importstatistikken fra et af de allersidste Aar viser saaledes, at Indførselen af Æbler, Pærer, Kirsebær, tidlige Kartoffler, Blomkaal, Asparges m. m. androg et Beløb af over 16 Mill. Kr. Tager vi Sydfrugter o. lign. med, kommer vi, som Ministeren oplyste for et Øjeblik siden, op paa flere Gange dette Beløb.

Med den foreslaaede Adgang til Laanemidler fra Staten til Bygning af Drivhuse og til Anlæg af Frugtplantager kan der være grundet Haab om, at vi i væsentlig Grad kan blive selvforsynende, ligesom der for saadanne Produkters Vedkommende muligvis kan oparbejdes en Eksport til andre Lande; den danske Frugt vil sikkert kunne hævde sig. Det gælder kun om, at hele dette Arbejde ledes ind i det rette Spor, og der er i saa Henseende udført et grundlæggende Arbejde, dels af betydende Foregangsmænd, dels gennem vore Konsulenters udmærkede Virksomhed og endelig gennem den Indsats, der øves af de landøkonomiske Foreninger.

Men det foreliggende Forslag vil gøre det muligt at drage større Kredse med ind i dette Arbejde. De økonomiske Forhold er